

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/26/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120011352
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8120011352.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Emila Dubňanského na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.11.2021, v trestnej veci obžalovaného P. G., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 13.09.2021, sp. zn. 6T/48/2020, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obž. P. G., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom Z., A. č. XX, bez prihlásenia Z., K S. J.. X, t.č. v V. Z.

je vinný, že

- dňa 25.11.2019, v presne nezistenom čase medzi 23.00 hod. a 24.00 hod., na ulici Rumanovej v Prešove, pristúpil k poškodenému I. O'Neill T. tak, že stál pri ňom na dosah ruky, ukázal mu rukou gesto označujúce peniaze a dlaňou ruky ho sácal nízkou intenzitou, následkom čoho sa poškodený na základe predchádzajúcej negatívnej skúsenosti bál, že ho zbije, ak mu nedá peniaze a hodnotné veci, preto mu dal hotovosť vo výške 40,- EUR ako aj mobilný telefón zn. iPhone 8, IMEI: 356700081193125, čím takto svojím konaním spôsobil pošk. I. O'Neill T. celkovú škodu vo výške 390,- EUR, pričom za takýto čin bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 14.08.2019, sp. zn. 41T/38/2019

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu a čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, d/, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 212 ods. 2 Tr. zákona, s použitím § 37 písm. h/, m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, 4 Tr. zákona, v spojení s § 42 ods. 1 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody na 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona ruší výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 13.03.2020, sp. zn. 1T/25/2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodeného I. O'Neill T., nar. XX.XX.XXXX v X., U. Q., trvale bytom XXXX S. road, X., XXX XX U., Q., s jeho nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 13.09.2021, sp. zn. 6T/48/2020 bol obžalovaný P. G. uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- dňa 25.11.2019, v presne nezistenom čase medzi 23.00 hod. a 24.00 hod., na ulici Rumanovej v Prešove, išiel za osobou I. O'Neill T. a keď ho dobehol na chodníku oproti rodinnému domu na adrese X. 7, Z., pristúpil k nemu tak, že stál pri ňom na dosah ruky a ukázal mu rukou gesto označujúce peniaze a potom ho niekoľkokrát dlaňou ruky sácal, následkom čoho sa poškodený bál, že ho zbije, ak mu nedá peniaze, pričom poškodený mu dal hotovosť vo výške teda 40,- EUR, mobilný telefón zn. iPhone 8, IMEI: 356700081193125, čím takto svojím konaním spôsobil pošk. I. O'Neill T. celkovú škodu vo výške 390,- EUR.

Za uvedený skutok mu bol podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, s použitím § 38 ods. 2, 4 Tr. zákona, pri neexistencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Tr. zákona a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/, m/ Tr. zákona a 42 ods. 1 Tr. zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona ho súd zaradil pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušil výrok o treste uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 13.03.2020, sp. zn. 1T/25/2020, právoplatný dňa 12.06.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodeného I. O'Neill T. s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku, riadne a včas, ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa prostredníctvom obhajkyne elektronickými prostriedkami s kvalifikovaným elektronickým podpisom dňa 18.10.2021. Namietal, že lúpeže sa dopustí ten kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci. Pri predmetnom skutku bol poškodený I. O'Neill T. a svedok A. I.. S. I. vo svojej výpovedi na otázku vyšetrovateľa či hrozil D. tomu chlapcovi násillím, alebo použil nejaké násilie, odpovedal nehrozil mu iba ho potom drgol. Svedok A. I. zároveň na otázku, či došlo k nejakému fyzickému násilliu alebo hrozbe nejakého násillia zo strany Kala alebo jeho uviedol, že nič také nevnímal, ale čo mu vravel po anglicky to nevie. Z. I. O'Neill T. v zmysle zápisnice o trestnom oznámení uviedol, že ho dobehli traja muži, ktorým nerozumel čo mu rozprávali, jeden z nich ho drgol, avšak bolo to jemné. Na otázku vyšetrovateľa, prečo vydal peniaze a mobil uviedol, že sa bál, že ho zabijú lebo v minulosti ho v USA prepadol jeden muž s nožom a chcel peniaze. On si teraz myslel, že ak nedá peniaze a iné veci čo má, tak ho zabijú. Z uvedeného je zrejmé, že ani svedok A. I., ani poškodený neuviedli, že by malo byť použité násilie alebo hrozba násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci. Sám poškodený uviedol, že veci vydal na základe skúseností z minulosti z USA a nie na základe jeho konania. Na základe toho, že poškodený uvádza, že ho drgol len slabo a svoje veci vydal z obavy prameniacej z jeho minulosti má za to, že nemôže ísť o naplnenie skutkovej podstaty trestného činu lúpeže, nakoľko nebolo použité násilie ani hrozba násillia. Zároveň má za to, že jediným dôkazom svedčiacim v jeho neprospech je výpoveď poškodeného, nakoľko, ako z výpovedí vyplýva, svedok I. opakovane uviedol, že nepoužil ani násilie, ani jeho hrozbu. Poškodený uviedol, že ho dobehli traja muži, avšak z vykonaného dokazovania takáto informácia nevyplýva. Rovnako poškodený

neuvádza, že sa so svedkom I. stretol predtým ako malo dôjsť k spáchaniu skutku, o čom svedčia kamerové záznamy, ktorými disponoval vyšetrovateľ a teda je viacero rozporov medzi výpoveďou poškodeného, svedka I. jeho výpoveďou. Jediným rozhodujúcim dôkazom je výsluch poškodeného, ktorým je I. O'Neill T.. Ak je výpoveď svedka jediným usvedčujúcim dôkazom alebo vo významnej miere rozhodujúcim dôkazom, o ktorý chce prokurátor ako nositeľ dôkazného bremena v konaní pred súdom oprieť obžalobu, je nevyhnutné takého svedka vypočuť až po vznesení obvinenia a tak zachovať právo obvineného na obhajobu. Na základe uvedeného navrhoval vypočutie svedka poškodeného avšak jeho návrhu nebolo vyhovené. Má za to, že nevypočutím svedka poškodeného po vznesení obvinenia došlo k nečinnosti vyšetrovateľa a nevykonania úkonov trestného konania bezodkladne, nakoľko tento sa zdržiaval na území Slovenskej republiky ešte takmer 2 týždne po vznesení obvinenia a takýto postup policajta mu nemôže byť na ťarchu. Nesúhlasil s prečítaním výpovede svedka poškodeného I. O'Neill T., ktorú uskutočnil pred vznesením obvinenia. Napriek uvedenému, že to včas oznámil a nikdy ani dodatočne súhlas s prečítaním zápisnice nedal, súd na pojednávaní dňa 26.07.2021 túto zápisnicu prečítal. Súd uviedol v rozsudku, že vykonal dokazovanie prečítaním výpovede poškodeného s odkazom na ustanovenie § 263 ods. 3 písm. a/ Tr. poriadku, podľa ktorého zápisnica o výpovedi spoluobžalovaného alebo svedka sa môže prečítať aj vtedy, ak tento výsluch bol vykonaný zákonom zodpovedajúcim spôsobom a takáto osoba sa, okrem iného, pre dlhodobý pobyt v cudzine alebo na neznámom mieste stáva nedosiahnuteľnou, avšak iba v prípade, ak ide o výpoveď svedka, u ktorého bolo v čase jeho výpovede v prípravnom konaní, ktorá sa má prečítať, dôvodný predpoklad, že na hlavnom pojednávaní ho nebude možné vypočuť, inak možno jeho výpoveď prečítať len vtedy, ak bol o úkone riadne upovedomený obvinený, ak má obhajcu tak jeho obhajca. Súd v rozsudku uvádza, že je usvedčovaný aj výpoveďou svedka A. I., ktorý si na hlavnom pojednávaní na všetky rozhodné okolnosti nespomínal, čo súd bez akéhokoľvek dôkazu vyhodnotil ako zrejmu snahu napomôcť mu, pričom opätovne podotýka, že svedok I. vypovedal trikrát. Výpoveď svedka I. podľa súdu korešponduje s výpoveďou poškodeného, avšak svedok I. dvakrát v prípravnom konaní uviedol, že nepoužil násilie ani hrozbu násillia. To, že svedok X. G. vypovedal, že mu mobil predal nijako nepotvrzuje sa mal dopustiť trestného činu lúpeže. Nepopiera, že poškodenému mobil zobral ale nepoužil pri tom násilie ani jeho hrozbu. Postup súdu pri ukladaní trestu pri priznaní príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, v spojení s § 42 ods. 1 Tr. zákona, je v rozpore so zákonom, nakoľko sa jedná o porušenie zásady ne bis in idem, čo okrem iného vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 03.12.2014, sp. zn. 1To/122/2014. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že súd pri ukladaní trestu porušil zásadu ne bis in idem na základe čoho súdom uložený trest je nezákonný. Súd v zmysle rozsudku zrušil výrok o treste uložený trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 13.03.2020, sp. zn. 1T/25/2020, právoplatný dňa 12.06.2020, avšak neoboznámil spis, ani tento trestný rozkaz. Na základe uvedeného, nakoľko v konaní neboli vykonané dôkazy preukazujúce, že sa dopustil trestného činu lúpeže, je presvedčený, že jeho konaním neboli naplnené znaky skutkovej podstaty trestného činu lúpeže, a teda súd mal postupovať podľa zásady v pochybnostiach v prospech obžalovaného a preto navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a oslobodil ho spod obžaloby. V prípade, ak bude mať krajský súd za to, že sa dopustil spáchania trestného činu dovoľuje súdu navrhnúť, aby vzhľadom na fakt, že v celom rozsahu vykonal trest uložený trestným rozkazom sp. zn. 1T/25/2020, ako aj, že bol vo väzbe viac ako 12 mesiacov, mu upustil od uloženia súhrnného trestu.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Prvostupňový súd odvolaním napadnutý rozsudok odôvodnil tým, že obžalovaný je usvedčený najmä výpoveďou poškodeného, ktorý popísal priebeh a okolnosti skutku keď súhrnne z jeho výpovede vyplynulo, že v strachu po tom čo k nemu obžalovaný pristúpil ešte v spoločnosti minimálne ďalšieho Róma, ktorý predtým za ním aj bežali, aby ho dobehli a ukázal mu gesto označujúce peniaze, tak v strachu pred bitkou, keďže došlo aj ku kontaktu sácaním, obžalovanému vydal peniaze aj mobil, ktorý následne obžalovaný predal. Uvedené korešponduje s výpoveďou svedka X. G., ktorý vo svojej výpovedi túto skutočnosť potvrdil, nakoľko predmetný mobil obžalovaný predal práve jemu a ten ho vydal polícii. Obžalovaný je usvedčovaný aj výpoveďou svedka A. I., ktorý si síce na hlavnom pojednávaní nespomínal na všetky rozhodné okolnosti, čo súd vyhodnotil ako zrejmu snahu pomôcť obžalovanému, no správanie obžalovaného a samotný priebeh skutku popísal najmä prípravnom

konaní, čo korešponduje aj s výpoveďou poškodeného v rozhodujúcich skutočnostiach. Aj napriek rozporom vo výpovedi poškodeného a svedka I. v počte osôb, ktoré pristúpili k poškodenému, súd prihliadal na charakter samotnej trestnej činnosti kladenej za vinu obžalovanému a nevyhodnotil to ako skutočnosť, ktorá by podstatným spôsobom znižovala dôveryhodnosť výpovede poškodeného, nakoľko z dokazovania je zrejmé, že minimálne dve osoby sledovali poškodeného, čo potom súhrnne zodpovedá zistenému skutkovému stavu. Súd neuveril obhajobe obžalovaného, že si chcel len požičať telefón, aby si zavolať taxík, vzhľadom na verziu vysvetlenia, že nevie prečo mu telefón nevrátil a jeho následné tvrdenie, že kričal za poškodeným, aby si zobral svoj telefón a tento utiekol, je nelogické, vzhľadom na to, že poškodený mal bojovať s obžalovaným, aby mu telefón vrátil. V neprospech obžalovaného vyplýva aj skutočnosť, že svedok I. nevedel vysvetliť prečo povedal policajtom, že poškodený sa snažil zobrať mobil obžalovanému.

Po preskúmaní odvolania obžalovaného, týmto odvolaním napadnutého rozsudku, ako aj obsahu predloženého spisu, odvolací súd v prvom rade poukazuje na vykonanie dôkazov vo vzťahu ku skutku, ktorý bol posúdený súdom prvého stupňa ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona. Vo vzťahu k tomuto skutku boli vykonané dôkazy pred súdom prvého stupňa v dostatočnom rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti, pričom tieto majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Tieto skutkové okolnosti považuje krajský súd za správne a s nimi sa stotožnil a keďže súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, odvolací súd na toto rozhodnutie súdu prvého stupňa z dôvodu neopakovania tých istých okolností a skutočností v celom rozsahu odkazuje. Krajský súd rovnako konštatuje, že aj prípravné konanie bolo vykonané procesným spôsobom a dôkazy boli zaobstarané v dostatočnom rozsahu odôvodňujúcom podanie obžaloby. Súd prvého stupňa sa s týmito dôkazmi vysporiadal v celom rozsahu a to s prihliadnutím aj na návrhy a námietky procesných strán. Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelený celok, tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodiť záver, že obžalovaný P. G. spáchal skutok, ktorý je mu obžalobou kladený za vinu. Úplnosť vykonaného dokazovania vytvorila vo veci nevyhnutný základ aj pre konanie nadriadeného súdu, ktoré spočívalo v hodnotení dôkazov v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 12 Tr. poriadku na vytvorenie záveru o tom, či k spáchaniu skutku došlo a ak áno, ako a k akému. Z obsahu odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa vo vzťahu k tomu či došlo k spáchaniu skutku a či ho spáchal obžalovaný zároveň vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia.

V súlade s uvedeným je možné, aj podľa názoru krajského súdu, výrok o vine obžalovaného ustáliť na základe výpovede svedka poškodeného I. O'Neill T., ktorý popísal ako cestou domov na ulicu K., kde mal prenajatý byt, si všimol troch mužov ako idú za ním, preto zrýchlil chôdzu, potom začal bežať, ale títo ho dobehli, obkľúčili, pričom jeden z nich mu ukázal gesto peniaze a jemne ho drgal, ale nepadol, preto mu dal peniaze a mobil, niečo mu rozprávali, ale on ich nerozumel. Okrem toho sácania nedošlo k žiadnemu inému násiliu.

Uvedené korešponduje s výpoveďou svedka I., ktorý uviedol, že išli za chlapcom, ktorý rozprával po anglicky a ktorý sedel pri záhrade, P. G. s ním rozprával, ten chlapec mu dal peniaze a potom si dal mobil na koleno alebo na zem, G. ho zobral a odišiel. Bitka tam nebola ani mu nikto bitkou nehrozil. Rozprávali sa po anglicky aj keď nerozumel, že čo.

Uvedené výpovede čiastočne potvrdzuje aj výpoveď svedka X. G., ktorý potvrdil, že bratranec jeho zaťa, Kalo, čo je prezývka obžalovaného P. G., prišiel za ním a ponúkol mu na predaj mobil iPhone 8 typ za 20,- Eur, ktorý kúpil za 10,- Eur, lebo bol zablokovaný. Následne dostal podozrenie, že ho kúpil lacno a preto ho vydal na preverenie polícii.

Obžalovaný v podstate spáchanie skutku nepoprel, keď priznal, že poškodenému zobral peniaze aj mobil, avšak vylúčil, aby k jeho konaniu malo dôjsť násilím.

Na základe uvedeného aj krajský súd má za to, že skutok sa stal, spáchal ho obžalovaný a tento je trestným činom, avšak na rozdiel od súdu prvého stupňa uvedený skutok posúdil ako trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, d/, ods. 2 Tr. zákona. Krajský súd vo vzťahu k zmene právnej kvalifikácie žalovaného skutku poukazuje najmä na skutočnosť, že tak obžalovaný, ako aj svedok I. popreli, aby k vydaniu veci a to finančných prostriedkov a mobilného telefónu poškodeným došlo násilím, pričom poškodený I. O'Neill T. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že obžalovaný ho mal

slabo dlaňou ruky sácať, ale on nespadol a k tomu malo dôjsť po tom čo mu mal ukázať obžalovaný gestom ruky, že chce od neho peniaze. Naproti tomu poškodený vo svojej výpovedi v zápisnici o trestnom oznámení uviedol, že obžalovaný mu gestom ruky ukázal gesto označujúce peniaze, ktoré mu dal a okrem toho mu dal aj svoj mobil iPhone, niečo mu rozprával a on nerozumel, pričom jeden z nich ho drgal, ale bolo to jemné a na základe toho nespadol. Z výpovede svedka poškodeného je zrejmé, že tento finančné prostriedky a mobilný telefón obžalovanému vydal z dôvodu predchádzajúcej negatívnej skúsenosti s lúpežným prepadnutím v USA, keďže si myslel, že ak im nedá peniaze a iné veci čo má, tak ho zbijú. Je potrebné zároveň poukázať aj na skutočnosť, že poškodený bol vypočutý iba pri zápisnici o podaní trestného oznámenia a následne pred vznesením obvinenia, pričom z jeho výpovede jednoznačne nevyplýva v ktorom časovom úseku inkriminovaného skutku malo dôjsť k sácaniu zo strany obžalovaného. V danom prípade práve pochybnosť o skutočnosti kedy malo dôjsť k sácaniu zo strany obžalovaného a skutočnosť, že poškodený peniaze a mobilný telefón vydal na základe jeho negatívnej predchádzajúcej skúsenosti z USA, bola dôvodom na zmenu právnej kvalifikácie žalovaného skutku. Keďže poškodený nebol vypočutý po vznesení obvinenia a následne ani na hlavnom pojednávaní, nebolo možné nejasnosti a rozpory v jeho tvrdeniach odstrániť tak, aby nevznikli dôvodné pochybnosti. Z uvedených dôvodov, s poukazom na zásadu in dubio pro reo, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného, ako na jednu zo základných zásad trestného konania, mal krajský súd za to, že obžalovaného je potrebné uznať za vinného z trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, d/, ods. 2 Tr. zákona.

Na základe uvedeného krajský súd konštatuje, že súhrn priamych a nepriamych dôkazov jednoznačne preukazuje vinu obžalovaného P. G. tak, ako to konšatoval krajský súd vo výroku svojho rozsudku a tvorí logický a ničím nenarušovaný celok navzájom sa dopĺňajúcich dôkazov, ktoré spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčujú z jeho spáchania obžalovaného.

Z uvedených dôvodov odvolací súd konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, d/ ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, nakoľko obžalovaný tým, že si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu a čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený, naplnil po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke skutkovú podstatu uvedeného prečinu.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery odvolací súd hodnotil všetky okolnosti prípadu a zároveň prihliadal aj na osobu obžalovaného. Z odpisu z registra trestov obžalovaného vyplýva, že tento bol doposiaľ 15-krát súdne trestaný, z toho v 13 prípadoch ide o rozhodnutie cudzozemských súdov, v danom prípade súdov Veľkej Británie, pričom vzhľadom na dátum spáchania žalovaného skutku, dňa 25.11.2019, je možné konštatovať, že s poukazom na § 7 písm. b/, ods. 2 Tr. zákona v danom čase išlo o odsúdenia súdom iného členského štátu Európskej únie. Rozsudkom zo dňa 14.08.2019, sp. zn. 41T/38/2019 bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/, g/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 8 mesiacov v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý vykonal dňa 05.09.2019, čo zakladá pojmový znak skutkovej podstaty trestného činu, že obžalovaný bol za taký čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený. Vzhľadom na uvedené odvolací súd mal za to, že na nápravu páchatela a ochranu spoločnosti tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, s poukazom na individuálnu, ako aj generálnu prevenciu, bude potrebné na obžalovaného pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody v strede zvýšenej trestnej sadzby. Odvolací súd u obžalovaného konšatoval dve priťažujúce okolnosti a to podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, že spáchal viac trestných činov a podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, že bol už za trestný čin odsúdený. Z uvedeného dôvodu mu uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov, pre ktorého výkon ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol už vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný sa žalovaného skutku dopustil skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok (v danom prípade trestný rozkaz), za jeho iný trestný čin (v konkrétnom prípade prečin podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona), súd obžalovanému uložil súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona vo vzťahu k odsúdeniu Okresného súdu Prešov zo dňa 13.03.2020 sp. zn. 1T/25/2020, pričom zároveň z uvedeného dôvodu zrušil výrok o treste uvedeného trestného rozkazu, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na uvedený výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Vzhľadom na to, že poškodený I. O'Neill T. si nárok na náhradu škody uplatnil riadne a včas, súd ho s nárokom na náhradu škody podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku odkázal na civilný proces.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného poukazujúcej na nemožnosť použitia ustanovenia § 37 písm. h/ Tr. zákona v prípade ukladania trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona je potrebné konštatovať, že uvedené platí len v prípade ukladania úhrnného trestu podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona, teda ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, čo sa analogicky vzťahuje aj na ukladanie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona. Vzhľadom na skutočnosť, že došlo k zmene právnej kvalifikácie žalovaného skutku zo zločinu lúpeže na prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, d/, ods. 2 Tr. zákona, nebolo použité ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zákona, preto v danom prípade bolo potrebné obžalovanému ukladať trest aj za použitia príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona.

Vo vzťahu k námietke obhajoby, že prvostupňový súd zrušil výrok o treste uložený trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 13.03.2020, sp. zn. 1T/25/2020 bez toho, aby oboznámil uvedený spis, prípadne aspoň trestný rozkaz, krajský súd udáva, že uvedené tvrdenie nie je pravdivé, nakoľko zo zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 02.06.2021, ako aj zo zvukovej nahrávky o tomto hlavnom pojednávaní jednoznačne vyplýva, že uvedený spis a trestný rozkaz oboznámený bol.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.